

Petőfi200 vetélkedő, a 2. forduló feladata

Okostojás Ottokár házi feladatként kapta, hogy írjon egy kis tanulmányt Petőfi Sándornak családjával kapcsolatos költészetéről. Ottokár buzgón nekilátott, el is készült a dolgozata, **de 10 hibát** vétett benne.

Feladat: megkeresni a tartalmi hibákat (nem a helyesírási hibákat), és megadni a helyes tartalmat.

Minden kijavított hiba 2 pontot ér, az elérhető maximális pontszám: 20

Beküldési határidő: 2023. február 20.

E-mail cím: petofi200@szechenyi-kor.hu

Ne felejtse el a nevét (azonosító adatát) a megoldást tartalmazó e-mailben megadni!

Petőfi Sándor családja a költő verseiben

Petőfi Sándor költeményeiben gyakran megjelenik családja. Mély érzelmi kapcsolat fűzte édesanyjához, Hrúz Máriához, aki szlovén anyanyelvű volt, a magyar nyelv használatára csak asszonykorában tért át. Legszébb versei, melyeket hozzá írt: az Anyám tyúkja, a Füstbe ment terv vagy a kevésbé ismert Anyám, Anyám... című. Ebből a gyönyörű versből idézek néhány sort: „Szegény anyám te/Ez a vigasztalás sem jut neked;/Elsírta könnyeit/Szerelmesének sírhalmán gyermeked.”

Édesapja, Petrovics Sándor nehezen bocsátotta meg fiának, hogy költő lett belőle. Petőfi mégis nagy szeretettel idézi meg költeményeiben, pedig a szigorú apa fiának legcsekélyebb tévedését sem tudta elnézni. A vén zászlótartó című költeményében így ír a költő: *”No csak hitvány egy élet/Az a komédia!/Fülemnek ily dicsérést/Kellett hallgatnia.../ De ő nem tartja nagyra,/ Hogy költő-fia van;/Előtte minden ilyes/Dolog haszontalan/Nem is lehet csodálni!/Csak hűsvágáshoz ért;/Nem sok hajszála hullt ki/A tudományokért.”*

Petőfi Sándor, apja és ezáltal a család elszegényedése után kénytelen volt vándorszínésznek állni, de a színtársulat, ahova elszegődött, hamar feloszlott. 1841-ben a pápai híres kollégiumban folytatta tanulmányait. Itt írta meg első versét A borozót, amely a Honderű szépirodalmi folyóiratban jelent meg. Pápán ismerkedett meg és kötött örök barátságot Jókai Mórral és Orlay Petrich Somával. Az iskolát befejezve Dunavecserre utazott, ahol szülei éltek. Itt írja meg a Hazámban című költeményét, amit már Petőfi Sándorként írt alá. Verse Vörösmarty Mihálynak nagyon megtetszett, de azt hitte, hogy a Petőfi név csupán álnév, és nem egy fiatal költő rejtezik a név mögött. *„Midőn az ősi háznak küszöbén/A búcsú tördelt hangját rebegém;/S a jó anyának áldó végszavát/A szellők már régen széthordozák./Azóta hosszú évsor született,/És hosszú évsor veszte életet,/S a változó szerencse szekerén/A Magyarországot összejártam én”* –írja meghatottan.

Újból vándorszínésznek állt, eljutott Debrecenbe, de összeférhetetlen, zsörtölődő természete miatt senki sem szerződtette. Nyomorgott. *„A végső ponton álltam, kétségbeesett bátorság szállt meg, s elmentem Magyarország egyik legnagyobb emberéhez, oly érzéssel, mint amely kártyás utolsó pénzét teszi föl, hogy élet vagy halál.”*- emlékezik vissza Petőfi. S valóban gyalog Debrecenből felment Pestre, ahol felkereste az irodalom legnagyobb alakját, Vörösmarty Mihályt, aki Petőfi segítségére sietett és a Hon című lapnál segédszerkesztői

álláshoz juttatta. Petőfi boldogan tért haza ismét Dunavecseré a szüleihez, és itt töltött néhány hónapot, majd visszatért Pestre. Ekkor írta meg a János vitét 6 nap és 6 éjszaka alatt. Eredeti címe az elbeszélő költeménynek János huszár volt.

1846 őszén ismerkedett meg Szendrey Júliával. 1847. augusztus 5-én eljegyezte, szeptember 8-án pedig megtörtént az esküvő az erdődi vár kápolnájában. Júliának csak az anyja és a húga jelent meg; az apa áldás nélkül bocsátotta őket útnak és anyagi segítséget sem adott. Júliához fűződő érzelmei hatására írta meg csodaszép szerelmes verseit a „Reszket a bokor, mert... és a Szeptember végén című költeményeket. Íme az utóbbi versből egy rövidke néhány verssor: *„Mikor együtt voltunk, Tudom, hogy szeretted./Akkor meleg nyár volt./Most tél van, hideg tél./Hogyha már nem szeretsz,/Az isten áldjon meg./De ha még szeretsz, úgy/Ezerszer áldjon meg.”*

Talán élete legboldogabb pillanata volt, amikor megszületett fia, Zoltán 1848. december 15-én, Debrecenben. Keresztszülei a legjobb barát, Arany János és felesége, Ercsey Sára voltak. Arany János fiához írta Petőfi népszerű költeményét, az Arany Lacinak címűt. Szalontán, 1847. június 1 – 10.-e között.

Petőfi sajnós korai halála miatt nem láthatta felnőtt fiát, Zoltánt, hisz 1849. július 31-én a Fehéregyháza és Segesvár közti völgyben lezajlott csatában, 36 évesen hősi halált halt.